

Daniel 5:25-28

1 gewaarschuwd in liefde

2 gewogen door God

3 gewezen op Jezus

Gemeente,

In hoofdstuk 5 zijn we heel wat jaren verder. Daniel is een man van 75/80 jaar geworden. Nebukadnezar is gestorven in 561 voor Christus. Zijn opvolger Evil Merodach heeft daarna kort geregeerd. Toen die vermoord werd is een zekere Nabonides koning geworden. Maar die liet het meeste werk over aan Belsazar kleinzoon van Nebukadnezar, die dus in de praktijk koning was. Maar ondertussen ging het met Babel niet best. Het grote wereldrijk staat op het punt van instorten. En in 539 voor Christus is heel Babel al in handen van het rijk van de Meden en de Perzen. De stad Babel zelf ook al voor een deel. Alleen de burcht met het paleis is nog in handen van koning Belsazar. Maar die wordt ook omsingeld door troepen van de Meden en Perzen. Het kan niet lang meer duren of de paleisburcht wordt ingenomen. Achteraf blijkt dat het deze nacht gebeuren zal.

Wat vreemd als we dan lezen wat in hoofdstuk 5 gebeurt. De paleisburcht is omsingeld, ieder moment kan het leger van de Meden en Perzen binnenvallen en.....Belsazar viert feest. Met alle hoge manschappen. Met drank en vrouwen. En met de heilige vaten van de tempel die worden gebruikt als drankglazen. Alsof bekers van het Heilig Avondmaal gebruikt worden in het café. Je zou toch zeggen: wat een dwaasheid! Als je zo belegerd wordt en je rijk op instorten staat dan doe je iets: ontsnappen, vechten, desnoods bidden tot je goden. Maar nee.....Belsazar en Babel vierten feest alsof er niets aan de hand is. Wat een dwaasheid.

Wat een tekening van de mensheid. Want ieder moment kan het toch zover zijn? Dat de legermachten van Gods engelen de wereld binnenvallen. Dat de grote dag van Jezus Christus komt. Dat ons leven op instorten staat en onder de voet gelopen wordt. Iedere dag en nacht kan Gods engelenleger binnenvallen en de ongelovigen, onbekeerden komen halen en wegwerpen in de buitenste duisternis. Je zou toch denken: dan zijn alle mensen bezig om te ontkomen. Aan het zoeken, aan het strijden, aan het bidden. Om te ontkomen. Is dat zo? Doet u, doe jij dat? Of leven we gewoon door? We houden vakantie, we vierten

verjaardagen, we zijn druk met van alles en nog wat, alsof er geen oordeel voor de deur staat. Terwijl de stad van de wereld, de burcht van ons leven omsingeld is, leven we door en feesten we door. Je zou toch zeggen: wat een dwaasheid. Tot je ontdekt: zo dwaas, dat ben ik.

Zo was het ook voor de zondvloed. Ze aten en dronken, ze huwden en werden ten huwelijk gegeven, alles ging gewoon door.....totdat de zondvloed kwam en hen allen wegnam. Leven we zo door? Totdat de grote dag komt van Jezus' komst en oordeel?

1 gewaarschuwd in liefde

Toen gebeurde het. Er werden vingers gezien die op de muur schreven. Waarmee God sprak. En de ondergang van Babel aankondigde. Waarom schreef God dit op de muur? Daar zijn twee redenen voor.

De eerst is dat de HEERE bekend wil maken wat de achtergrond is van de aanstaande machtswisseling. Hoe het komt dat Babel valt en dat het rijk van Babel verleden tijd zal zijn en er een nieuw rijk zal komen. Dat van de Meden en Perzen. Want je zou dat toe kunnen schrijven aan toeval. Je zou dat kunnen verklaren puur uit economische en militaire factoren. Maar de HEERE wil de diepste oorzaak bekend maken van deze machtswisseling. Namelijk dat Hij dat doet. Dat het God is Die koningen afzet en aanstelt. Die koninkrijken laat ondergaan en opkomen. Daar zit iets van Zijn oordeel in. Achter de wereldgeschiedenis zit Gods hand. Gods oordeel. Nu is dat lang niet altijd zo dat wij dat precies kunnen achterhalen en dat dat doorzichtig is voor ons. Maar: het is God, Die richt. Het zijn aankondigingen dat eens het gericht komt, het oordeel. God zal oordelen. Het laatste oordeel komt. Dan worden alle koninkrijken omvergeworpen, groot of klein, en er zal één koninkrijk overblijven: dat van Koning Jezus. Zijn rijk zal eeuwig zijn. Daar gaat het heen! Daar zijn machtswisselingen aankondigingen van en voorbodes van. Van dat laatste oordeel.

En de tweede reden dat de HEERE door dit schrift op de muur schrijft is deze: De aankondiging van het oordeel is altijd nog genade. De aankondiging van het oordeel is als de rookmelder die afgaat. Zou die rookmelder niet afgaan, dan zou elke inwoner in de vlammen omkomen. De rookmelder gaat indringend af: haast u, ontwaak. Ik heb geen lust in uw dood maar daarin dat u zich bekeert en leeft. Nog is er tijd om te ontkomen. Ook Belsazar heeft nog enkele uren gehad tussen

die schrift en de ondergang van Babel. God is de HEERE, niet willende dat sommigen verloren gaan maar dat zij allen tot bekering komen. Nooit vergeten: de aankondiging van het gericht is genade en gebeurt uit bewogenheid: er is nog tijd. Ontvlucht de toekomende toorn. De weg naar Christus is nog open. Haast u. Naar Golgotha, waar het gericht geweest is en waar de poort is tot het eeuwige Koninkrijk van de Heere Jezus Christus. De rookmelder gaat af..... Ook vanmorgen. Slaap toch niet door.

Maar wat was dat zinnetje dan precies? En waarom kon niemand anders dat lezen en uitleggen? Dan moeten we allereerst bedenken dat het Aramees en het Hebreeuws alleen medeklinkers hadden. De klinkers moest je zelf invullen. Dus als je dan drie medeklinkers hebt, bijv. bkn. Dan kun je daar verschillende woorden van maken. Baken, maar ook buiken of beuken. En ook beken. En dat laatste, als je er twee keer een 'e' tussen zet kun je dan ook nog op twee manieren opvatten: béken of bekén. Daarom was het nog zo makkelijk niet. En het leek alsof die letters die stonden, alsof je daar gewichten van kon maken. Dat er iets stond als: kilo, kilo, ons, grammen. Nou ja, wat moet je daarmee? Maar Daniel kan door Gods Geest en wijsheid de ware uitleg en bedoeling geven. Als je andere klinkers ertussen zet en de klemtoon anders legt dan staan er geen gewichten, maar werkwoorden: geteld, geteld, gewogen en verdeeld/verbroken.

En dat heeft wel een boodschap, een prediking in zich: een boodschap geschreven door Gods vinger. Zoals voor ons de Bijbel de boodschap is van Gods vinger. Van Gods schrift dat Hij ons doet toekomen. Dezelfde boodschap als die op de muur van het paleis.

2 gewogen door God

Mené. Geteld. Uw koninkrijk en uw dagen zijn geteld. Geteld. Dwz. Er komt een eind aan. Grassprietten op je grasveld tel je niet, daar is geen beginnen aan en komt geen eind van. Maar de dagen van je leven zijn wel te tellen: daar komt een eind aan. Dat houdt een keer op, dat is te overzien. En nu zijn ze geteld. Afgeteld eigenlijk. Zoals wanneer je 25 knikkers uit een bak moet hebben. Dan tel je ze af. Je pakt er één, twee, drie enz. en dan 23,24 en bij de 25e is het geteld. Geteld. Genoeg. Stoppen. Hier houdt het op.

Dat is de boodschap van God over ons leven. Het is eindig. Er komt een einde aan. Het is een keer voorbij. En dat is door God bepaald.

Hij heeft bepaald hoeveel jaren, dagen het zullen zijn. En die telt Hij af. En als Hij geteld heeft zoveel als Hij bepaald had, dan is het einde daar, dan sterf je. Omdat Hij het heeft bepaald. Daar hoeft je dus niet eerst ziek voor te zijn. Je hoeft niet ziek te zijn om te sterven. Daar hoeft je niet oud voor te zijn. Je hoeft niet oud te zijn om te sterven. Nee, als Gods bepaalde tijd geteld is, dán is het einde daar. Dat kan dus elk moment zijn, elke dag zijn. Dan moeten we bereid zijn. De boodschap is: bereid uw huis want gij zult sterven. Stel dat niet uit. Denk niet: maar ik voel me niet ziek, en ik ben ook nog geen 70, zelfs nog geen 40, want dat beslist niet. God telt onze dagen af en dan: weest bereid.

Tékel. Gewogen. En gij zijt te licht bevonden. Dat moet je je zo voorstellen. Vroeger werd er niet betaald met geld, maar met goud of zilver. Dan kostte iets bijv. 2 kilo, 2000 gram goud. Dan had men zo'n ouderwetse balans met twee weegschalen. En in de éne weegschaal legde men 2 kilo. Dat gewicht moest het zijn. Dat werd gevraagd, geeist. En dan legde de ander zijn goudstaafjes in de andere weegschaal en dat moest dan ook minstens 2 kilo zijn, dan kwamen de weegschalen in evenwicht. Te licht bevonden betekende: je hebt niet genoeg bij je, je voldoet niet aan de eis. Zo wordt het oordeel voorgesteld. In de ene weegschaal ligt Gods eis. Gods eis van volkomen gehoorzaamheid en gerechtigheid. Gods recht. En in de andere weegschaal ligt mijn leven. Voldoet dat aan de eis van God? Genoeg daden en woorden en gedachten die aan Gods eis voldoen? Wat denkt u? Wat denk je? Misschien denk je wel: zo slecht is het nou ook weer niet. Zo blind en dwaas is een mens. Dat je denkt: ik kom nog wel een eind. Of denkt: zoals Belsazar is het bij mij toch in elk geval niet. Ik gebruik geen avondmaalsbeker in het café om me mee te bezatten. Maar Daniel heeft zojuist gezegd: Belsazar: de God in Wiens hand uw adem is en bij Wie al uw paden zijn, hebt gij niet verheerlijkt. Niet wat je gedaan hebt noemt God hier, maar wat je niet gedaan hebt: God niet verheerlijkt. God, Die je elke ademhaling schenkt, God, aan Wie je alles wat je kunt: kijken, praten, horen, te danken hebt. Hem heb je niet verheerlijkt. Niet erkend, niet geprezen. Je leven is leeg aan lof van God. Hoe vaak heb je God genoemd en geprezen voor anderen? Hoe vaak heb je God aanbeden in je hart? Te licht bevonden! Als je je vrouw net zoveel aandacht had gegeven als je God gegeven hebt, zou je haar dan recht in de ogen durven kijken? En God dan wel? Als je altijd gas, stroom en

water gebruikt en er nooit voor betaald, wat verwacht je dan? Als je altijd alles gebruikt wat God je geeft en nooit dank en eer voor betaald en geeft, wat verwacht je dan? Te licht bevonden. Voldoet niet aan Gods eer en eis en recht. Hem niet verheerlijkt. Kunt u het ontkennen? Kun je het tegenspreken?

Weet u wat het nog erger maakt? Belsazar had gehoord hoe het met zijn opa was gegaan. Hoe God zijn opa had aangesproken. Hoe zijn opa toch wel eens stilgezet was. Maar Belsazar niet. Dat maakt het nog erger: als je van je opa of oma het wel gehoord hebt, van je vader of moeder. Hoe die zijn aangesproken en leefden met de HEERE.

Daarom: en peres. Enkeloud van upharsin. verdeeld, gebroken. Het rijk van Babel wordt van u afgenomen en verdeeld. Gods oordeel komt. Je raakt alles kwijt. Niets, niets houd je over. En het wordt verdeeld onder anderen. Zo zal het satan en zijn rijk vergaan. Babel valt en de rook van haar pijniging stijgt op. En al zijn onderdanen vallen. Voor eeuwig in de poel van vuur en sulfer. En wie zegt: dat ben ik van nature? Precies Belsazar. Gewogen en te licht bevonden. Opdat de ganse wereld voor God verdoemelijk zij. Ieders mensenleven: gewogen en: te licht. God niet verheerlijkt zoals het behoort. Niemand legt genoeg gewicht in de schaal. En het oordeel zal zijn: afgenomen. Weggeworpen. Over ieder mens. Ieder mens?

3 gewezen op Jezus

God zij dank is er Eén Mens gekomen. Jezus Christus. Zijn leven is gewogen en Hij kon zeggen: Vader, Ik heb Uw Naam verheerlijkt op de aarde. Altijd en overal. Uw Naam verheerlijkt. Met Mijn woorden. Met mijn daden en leven. Uit alles steeg Uw lof en eer op. In alles roemde ik Uw Naam. Uit alles bleek dat Ik U het gezag gaf dat U toekwam. Gewogen en voldaan. Genoeg gedaan. Zijn dagen waren geteld. Hij werd afgesneden uit het land der levenden. Maar Hij was bereid. Het behaagde de HEERE Hem te verbrijzelen. Hij was bereid en stelde Zich bereid. Hij ontliep dat niet, duwde dat niet weg, maar ging erheen toen Zijn ure daar was. De ure is gekomen en is nu. De straf Die ons de vrede aanbrengt was op Hem. En Zijn rijk valt nooit. Zijn Koninkrijk is een eeuwig Koninkrijk.

Eén Mens is gekomen en gewogen en heeft voldaan. Als Zijn werk in uw weegschaal wordt gelegd is het toch goed. En dat werk biedt Hij aan. Mijn gerechtigheid voldoet. Hebt u het nodig? Hebt u geleerd

alle dingen schade en drek te achten om de uitnemendheid van Christus? Niet hebben mijn rechtvaardigheid die uit de wet, maar die van Christus is door het geloof. Die gerechtigheid biedt Hij aan. Vanmorgen. Wil Hij u schenken. En als de uwe laten tellen en wegen. Dat legt gewicht in de schaal. Dat voldoet en dan ga ik ten hemel in en erf het Koninkrijk.

Eens schreef Gods vinger nog 4 woorden. Hier: mene mene tekeli upharsin. Eens, eeuwen later klonken ook 4 woorden. Eli, eli lama sabachtani. Dit is de uitlegging van die woorden: Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten? En de toepassing is: en heeft Zich vernederd tot in de allerdiepste versmaadheid en angst der hel met lichaam en ziel aan het hout des kruises toen Hij dit riep met luider stem, opdat wij tot God zouden genomen en nimmermeer van Hem verlaten zouden worden. Gods boodschap aan allen die Jezus Christus kennen. God heeft 2 boodschappen voor ons. Ieder geldt de boodschap: geteld, geteld, gewogen, te licht bevonden, veroordeeld. Maar wie in Christus is geldt ook die andere boodschap: Mijn God Mijn God waarom hebt Gij Mij verlaten? Opdat ik nimmermeer van God verlaten zou worden. O wat een wonder dat mij dat geldt. Zo'n dwaas als Belsazar, door U vastgegrepen, door U getrokken, door U gegrepen. Dat ik niet door kon leven zoals ik wilde, maar door U ben gearresteerd en teruggebracht. U zij al d'eer!

Dan mag je leven met vallen en opstaan in de wetenschap dat je dagen geteld zijn. Leven dicht bij de eeuwigheid. Zo de Heere wil zullen wij leven en morgen dit of dat doen. Deo volente. DV. Leven dichtbij het sterven. Zo teer en afhankelijk.

Dan mag je leven om Hem te verheerlijken. Hem eer en dank te geven en te belijden. Hem te erkennen voor de mensen voor alles wat ik kan en waar ik goed in ben. Hem het gezag geven dat Hij altijd het beslissende Woord heeft. Zijn stem geeft de doorslag.

Dan mag je leven een eeuwig Koninkrijk tegemoet. Een rijk met uitzicht. Nee, dat zal niet voorbijgaan, ook in het sterven niet. Dat is uitzicht op een eeuwig koninkrijk. Onder de eeuwige Koning, Jezus Christus, met eeuwige weldaden en zegeningen.

Zo mag je dan leven. En je bidt: HEERE, leer mij zo te leven. Trek mij dichtbij U, leer mij zo leven. Anders, als christen in Babel. Vergeef

mij dat ik zo vaak en zo makkelijk vergeet dat mijn dagen geteld zijn,
vergeet U te verheerlijken, vergeet dat uitzicht op Uw eeuwig rijk.
Heere, vergeef en leer mij, leer mij telkens, telkens weer.

Vreselijk, vreselijk, zo is het met Belsazar niet gegaan. Want als Daniel het schrift heeft uitgelegd dan prijst Belsazar Daniel en hij bekleed hem met koningskleren en maakt hem 3^e heerser van het rijk. Hoor je dat? Daniel heeft net gezegd: je rijk valt, je rijk is ten einde, wordt van je afgenomen, wordt in stukken gebroken. Je rijk? Je hebt het niet eens meer en het is over en weg. Maar Belsazar gaat verder alsof er niks gezegd is. Hij leeft door alsof het allemaal niet waar is. Hoe doet alsof het niet waar is.

Kan dat nog? Dat je een preek hoort: geteld, geteld, gewogen, te licht bevonden. En je leeft door alsof er niks gezegd is, alsof het een sprookje is, een verhaaltje. Je doet alsof je nog levenstijd genoeg hebt, alsof je alle tijd nog hebt, alsof er geen vuiltje aan de lucht is. Je leeft gewoon door en valt Jezus niet te voet, leeft onbekeerd verder. Alsof er geen oordeel is en komt.....

En in diezelfde nacht werd Belsazar, de koning der Chaldeen, gedood. De Meden en Perzen vielen de paleisburcht in en doden hem. Hij was gewaarschuwd, geroepen..... En als wij sterven, vannacht? Wij zijn gewaarschuwd, wij zijn geroepen.....

Amen